

Turks met een Amerikaans tintje

Soultone is in de VS in tien jaar tijd uitgegroeid tot een succesvol bekkensmerk. Nu proberen de Amerikanen ook in Europa voet aan de grond te krijgen. Tijd voor een eerste kennismaking in de vorm van de Soultone Extreme-serie.

Het verhaal van Soultone begint zoals zo vaak met een ontevreden drummer: Iki Levy kon in 2003 bij geen enkel merk zijn draai vinden. De meest voor de hand liggende oplossing was voor Levy om dan maar voor zichzelf te beginnen. Voor handgehamerde bekkens moet je traditiegetrouw in Turkije zijn, wist Levy, maar dan moesten het wel bekkens worden volgens zijn eigen ontwerp.

Levy bleek een goede smaak te hebben, want het merk zit vanaf het eerste begin in de lift. Daarnaast is hij ook een handig zakenman. Dat blijkt alleen al uit het bijzondere endorsebeleid. Alle endorsers krijgen een flinke korting, maar er moet wel voor de bekkens betaald worden. Daardoor is er meer budget en zo kunnen ook aanstormende talenten een endorsement krijgen. De lijst met endorsers is zo gegroeid tot meer dan 530 drummers, die allemaal meewerken aan de naamsbekendheid. Een knap staaltje marketing dus.

Zestien

Om zo'n marketingconcept te laten werken heb je natuurlijk wel een product nodig. Soultone maakt maar liefst zestien verschillende bekkensseries, waarvan er vijf basisseries vast op voorraad worden gehouden. Deze basisseries variëren van traditioneel en zoetig (Vintage) tot en met modern en aggressief (Custom). Alle Soultone bekkens hebben standaard een medium-dikte, maar thin en heavy varianten zijn leverbaar als custom-order.

Met 16 bekkensseries is het aanbod al bijzonder ruim, maar als je toch geen passend bekkens vinden dan heeft Soultone de mogelijkheid om zelf aan de hand van de bestaande modellen een bekkens te ontwerpen. Wil je bijvoorbeeld een 19" crash

maar dan met een kleinere, dikkere cup, dan is dat geen probleem.

De testset is afkomstig uit de Extreme-serie die weliswaar mikt op de steviger spelende drummer, maar is lang niet zo heftig als de naam doet vermoeden.

Stapje

De Extreme bekkens zijn aan de onderkant geheel geschoren, maar aan de bovenkant alleen in het midden. Daardoor zijn de bekkens in het midden relatief dunner dan langs de rand, wat ervoor zorgt dat de bekkens iets gecontroleerder klinken. De overgang van het dikkere ongeschoren deel naar het dunner ongeschoren deel is duidelijk voelbaar. Het is alsof je op dat punt een stapje naar beneden gaat. Bij de hihats is het dikteverschil het grootst, en bij de ride het kleinst.

De hihat uit de testset is een lekker grote 15". Grote hihats willen nog wel eens stug aanvoelen, of zijn juist

zo dun dat ze een beetje te griuzig worden. Bij de 15" Extreme lijken de bekkensmeden van Soultone de gulden middenweg te hebben gevonden. Door de relatief dikkere rand heeft de hihat toch een stevige en puntige *chick*, terwijl het dunner blad ervoor zorgt dat hij ook op de top bespeeld lekker vlot aanspreekt. Het volume is beheerst; hij klinkt stevig, maar zeker niet extreem. In een bescheiden popband past deze hihat al prima in het bandgeluid. Halfopen is het volume goed te controleren, al heeft hij bij zachter spel wel iets meer rammel dan ruis.

Vlotjes

De Extreme crashes zijn net als de hihat zeker niet te luid. Ze spreken vlotjes aan, maar door de dikkere rand is de klank ietsjes stugger en meer behoudend. De attack is stevig, en de sustain relatief kort. Dat levert een lekker donker grommende crash

op die niet te wollig klinkt en precies genoeg hoog heeft om ook in een luide setting hoorbaar te zijn. De 16" crash heeft van de twee crashes uit de testset de vlotste klank. Hij geeft een lekker puntig, bijna blaffend accent dat vrijwel nergens echt in de weg zit. De 19" crash uit de testset is door zijn formaat veel voller en ronder, maar ook hier blijft dat stevige en toch beheerste karakter duidelijk naar voren komen.

De 21" ride uit de testset is onverwacht subtiel. Hij heeft een mooie warme aanslag en bouwt tijdens het spelen behoorlijk op, waardoor je een levendige rideklank krijgt. Qua snijkracht kom je daardoor bij echt stevig werk wel wat te kort, maar in alles tot en met poprock is het bekkens prima op zijn plaats. Op de rand bespeeld krijg je een heel gecontroleerde crashklank, perfect voor een stevige achtstenpartij in bijvoorbeeld een britpop song. De cup klinkt helder, maar is niet veel luider dan het blad.

Ook hier hoeft je dus niet al te veel volume te verwachten.

Kuch

Tot slot zit er nog een stugge, maar allerm minst lompe china in de testset.

Deze 18" kun je zacht bespelen voor een prettige donkere *kuch*, maar met wat meer kracht geeft hij een bijtend en messcherp accent. De china klinkt razendsnel weer uit; als je op de lip een vlot achtstenpatroon speelt, lopen de aanslagen nauwelijks in elkaar

over. Op de knik bespeeld reageert de china amper. Dit is echt een bekkens om langs de rand aan te slaan.

Kortom

Soultone zet met de Extreme-serie een set karaktervolle bekkens neer met een klank die zich moeilijk met die van een andere serie laat vergelijken. Ze klinken open maar gecontroleerd; bijtend maar niet te scherp. Het zijn bekkens die net iets meer venijn hebben dan je van handgehamerde Turkse bekkens gewend bent, terwijl je wel de donkere warmte houdt waar die bekkens zo bekend om staan.

DE FEITEN

- handgehamerde Turkse bekkens naar Amerikaans ontwerp
- B20-brons (80% koper, 20% tin)
- hihats verkrijgbaar van 10" t/m 16"
- crashes van 13" t/m 22"
- rides van 19" t/m 24"
- crashrides van 18" t/m 22"
- splashes van 6" t/m 12"
- china's van 10" t/m 24"

Prijzen testset

- 15" hihat € 226,50
- 16" crash € 160,-
- 19" crash € 201,50
- 21" ride € 229,-
- 18" china € 207,-

Denis Boxam